

Regeringen finder altså ikke behov for at gøre noget særligt for, at børn og unge også i fremtiden skal sikres et fritidsjob. Det forhold, at der er foreslået en højere aldersgrænse for, hvornår børn kan starte med fritidsjob, er, som jeg har nævnt, begrundet i internationale forpligtelser og en afvejning af hensynet mellem på den ene side børns og unges sikkerhed og sundhed og på den anden side den reelle mulighed for at have lettere arbejde.

Jeg skal i øvrigt med disse bemærkninger også henvise til behandlingen af lovforslag nr. L 98, som vi drøftede i december måned.

Men jeg vil gerne gentage, fordi det fra ordførerne fra Venstres side både her og ved andre lejligheder så stærkt er fremgået, at regeringen vil forbyde, at børn og unge får arbejds erfaring, at det faktisk ikke er vores opfattelse. Vores opfattelse er, at de gerne må arbejde, men inden for fornuftige rammer, og at vi må sørge for, at de ikke kommer galt af sted, at de ikke kommer ud i nogle situationer, hvor de både ødelægger deres muligheder for almindelige fritidsaktiviteter og for at være dygtige i skolen – som vi skal diskutere efter denne her forespørgsel – og at de også kommer hjem, ikke med hovedet under armen, men hjem og har både liv og lemmer og helbred i behold.

Det er det, der er regeringens opfattelse og ikke det dér postulat om, at det er et formyndersk forbud mod, at børn og unge får noget erhvervs erfaring.

Forhandling

Anders Mølgaard (V):

Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for besvarelsen, selv om jeg selvfølgelig ikke kan skjule min skuffelse over, at ministeren svarer noget i retning af, at regeringen ikke vil gøre noget særligt for, at unge får mulighed for et fritidsjob.

Jeg vil også gerne starte med en lille kommentar til arbejdsministeren. Arbejdsministeren lægger meget, meget vægt på sikkerhed, og dér vil jeg gerne sætte tingene i relief ved at sige, at hvert år er der ca. 700 unge, der kommer til skade – og det er primært på cykel – ved et fritidsjob, mens 36.000 unge kommer til skade hvert år i forbindelse med ridning, skateboard og fodbold. Det sætter tingene i relief. Men jeg forventer ikke, at arbejdsministeren også vil forbyde det.

Et besøg i en tilfældig skoleklasse på en tilfældig skole her i januar 1996 kunne måske i virkeligheden sætte debatten i relief. Hvad vil egentlig møde os i sådan en skoleklasse? Ja, en energisk ungdom, arme og ben, der vokser stærkt, masser af uudnyttet energi, som ofte giver sig udslag i, at de lange lemmer bruges til at lave vindmøller eller vælte stole. I frikvarterer puffer og slår drengene til pigerne i stedet for at give dem kærtegn, men jeg er overbevist om, at meningen er god nok. Klasseværelset er fyldt af spænding og energi. Men får de unge lov til at bruge deres energi? Nu er det jo sådan, at vi voksne ved, at livet starter uden for de duggede termoruder i klasseværelset, så derfor har vi naturligvis lavet skolerne så mageløse, at de unge kan sidde i klasseværelserne og lære om, hvordan livet leves uden for vinduerne, eller i hvert fald hvordan det måske burde leves.

Vi har skabt gode discipliner som samfundsfag og arbejdskendskab, hvor lærere, gæstelærere og videoudsendelser beskriver livet udenfor. De unge konfronteres med begreber som blokader, mindsteløn og støj og møg, hvordan det er at arbejde hårdt, hvordan man undgår at få beskidte fingre, og hvordan man skal arbejde efter reglerne, som vist for resten ikke er så gode igen.

Men nu er der stærke kræfter i vort samfund, som ønsker at forbyde mange børn og unge den sidste rest af kontakt med det virkelige erhvervsliv uden for termoruderne. Den måske stærkeste og mest ægte kontakt med det liv, der venter dem efter skolen, er jo egentlig ofte fritidsjobbet, og det absurde er, at denne officielle straffeaktion mod de unges fritidsjob kommer efter Børnekommissionens rapport, som tegner et generelt meget positivt billede af de unges fritidsjobsvaner.

Rapporten fra oktober 1993 dokumenterer, at den kommende generation af danskere er både flittige og samtidig glade for at bestille noget i fritiden. Ca. 200.000 børn og unge har fritidsjob, og ca. 80 pct. af disse unge udtrykker glæde ved deres job; hele 73 pct. siger, at de foretrækker at have noget at bestille. Samtidig dokumenterer rapporten fra Børnekommissionen, at fritidsjobbets omfang er meget fornuftigt og moderat for langt de fleste unges vedkommende. Endvidere er der sket et markant fald i antallet af ulykker i forbindelse med børn og unges fritidsjob. Altså lutter såre opløftende og positive konklusioner, som dokumenterer, at vores unge har et meget positivt forhold til fritidsjob. Så vidt de faktuelle forhold hentet fra børnekommissionsrapporten.